

Holnap egy új nap

Vékás Éva fordítása

Apró munkákat szerzek
árut őrzök vagy
csomagot viszek a szomszédos hengerbe
A felső orbitaigazgatóságtól egy fitying sincsen
tudom hogy egyszer elkapnak
de ez nem változtat a dolgon
Szép uniformisban végre szolgálatkészzen
itt az inas mindenütt jelen
lebegek a modulban vagy a székhez kötöm magam
aktiválom a padozaton járáshoz való mágneseket
a munkahelyi étellel
így palástolom a titkos élet dolgait
A nap végén totál kidőlvé
állapítom meg hogy jól tartom magam
Ha másként gondolnám azonnal visszaküldenének
az előző földi életbe a vénék közé
Folyosón zacskóból szívókával sebtében bedobok egyet
ez erőt ad amíg haza nem érek
Itt a flastromtabletta is rövid mély alvásra
Nagyobb dózis csönddel
Aztán tolongás a hüvelyekben vízkorlátozás
amitől a dolgok már nem is érdekesek
de kölyökként jöttem fel
s többé nem tudnék másként élni
Így a váltás végén elkapok egy
űrtaxit hogy mielőbb a konténerbe húzódjak
az UV-lámpa alá vessem magam melegedni
Kiveszem a chipet a jobb karomból

s kicsit szundítok
 mert holnap egy új nap lesz
 Fél órát kószálhatok
 az alsó orbita lakóinak
 a váltás melósainak weboldalán
 S lesz új esélyem valami jobbat találni
 csatlakozni a szférához
 A felső orbitaigazgatósághoz

Töltőtoll

Ha valaki tollat ajándékozna nekem
 azt hinném az életem különleges
 s ami történt semmi sem kitalált
 a szeretet és az egész világ
 mind csak egyszer volt
 ha valaki olyan kedves lenne
 hogy higgyem
 mint szeretett vagy inkább mint szerető ember
 Aki úgy mond verset
 mint Isten megnyitván a Vörös-tengert
 S még ha ugyanaz a személy ismét
 ajándékot
 hozna nekem
 ezúttal kakukkos órát
 amelyből kiröppen a madár
 vagy iránytűt
 csupán hogy mindent nyomatékosítson
 Már lenne is történetünk amely arra tanít minket
 hogy az ember otthona
 két megragadhatatlan alkalom között van
 melyek közül egyik sem hagyja el a másikat
 amíg csak szabadsága van

Az idegek táncáról semmit

Sajnálom a fiúkat
Mennek lefelé az utcán beszélnek valamiről
Mintha minden jól alakulna
tele bizakodással fiatalságuk
nagy gyötrődései közepette
Pillanatok hogy léteznek amikor
csak várakozatsz arról
még nem tudnak
Az idegek táncáról semmit
Már a következő sarkon elfogja őket a nevetés
Berontanak a fénybe erőteljesen és ügyetlenül
Habozás nélkül
engedem át a pillanatot
Mindannak ami zsvajjakkal érkezik
s újra a napfényel
szélesre tárt ablakom alá

Cukor és bors

Lassan berendezem a házamat
a halálomig begyűjtök mindent amire szükségem van
Először széket veszek
az asztalhoz ülök és figyelem hogyan ereszkedik alá
az éj a csillagokról
Felszerelem otthonomat
idővel lesz benne minden
Itt állnak majd a kávéscsészék és a tálca
a fürdőszobában törülközők és szivacsok
lesznek függönyeim és lesz szőnyegem
Egy évben olyan ágyban ébredek majd
Ahonnan a tekintet
a konyhai polcokra esik
s megállapodik a feliraton
cukor és só
Lassan hűtőszekrényhez jutok s míg
egészen el nem rozsdásodott

szerzek egy sparheltet
Ötvenéves leszek és vendégeket fogadhatok
akkor majd meghívok valakit hozzám
s megkérdezem mi a helyzet
Továbbra is úgy van-e

Vesna Korać Verbászon született 1969-ben, az általános és a középiskolát Palánkán végezte. Művészettörténetet tanult a belgrádi

Bölcsészettudományi Karon. Verseskötetei: *Sarkazam reprodukcije* (Beletra, 1994), *Uninije* (Prometej, 1998), *Pesme i druge priče* (Svetovi, 2001), *Vitez od Ravnih Gomila* (Kulturni centar Bačka Palanka, 2008); regénye: *Divlja loza, bršljan* (Adresa, 2007).

Szerb irodalmi folyóiratokban jelentetett meg verseket és prózát. Nemzeti antológiákban szerepel. Magyarul: *Híd*, 2009. június.

1998 óta a Vajdasági Íróegyesület tagja. Újságíróként dolgozott az elektronikus és nyomtatott sajtóban Belgrádban, Palánkán és Újvidéken.

Újvidéken él.